

глагол-тъ си царь-а на ангели-тѣ; облича сѧ въ
чёрвленциј, кой-то облича небе-то съ облаци, прї-
емка защешеніе, кой-то є ослободилъ въ Йорданъ
Адама!... Покланямы сѧ на твоє-то страданіе
Христе, покажи ны и твоє-то славно воскресеніе.“

Но гледай чудо, какво въ исты-тѣ пѣсни вика
отъ креста распетый-а на онѣзи, кои-то го распе-
хъ: „Народѣ мой, какво съмъ ти сторилъ, или ка-
кво съмъ ти досадилъ? — На ваши-тѣ слѣпы
съмъ далъ видъ, болны съмъ исцѣрилъ, мъртвы
воскресилъ. Народѣ мой, какво съмъ ви сторилъ,
ла какво ми врашате? — За манилъ жльчъ, за
водъ оцѣтъ, вмѣсто любовь приковахте ма на крестъ;
но нещо вѣче да трпіжъ, ще повикамъ идолопоклон-
ници-тѣ си, и тѣ ще ма прославятъ съ отца и
дѣха, и азъ ще имъ дамъ животъ вѣчный.“

Тай и апостоли-тѣ викатъ на книжницы-тѣ
израилеви: „ето църква-та, кои-то распехте и на
грозъ предадохте, но той съ свој-тѣ си власть
воскресе. Не дѣйте сѧ лъга, юдеи! тойзи є онзи,
кой-то вы є избавилъ въ среди чрвено-то морѣ, и
кой-то вы є хранилъ въ пустинї-тѣ; тойзи є же-
вотъ и свѣтъ и миръ на свѣтъ-а.“

На това тѣхно нѣкѣріе на среџа: „малакъ
гласъ испѣстна на крестъ-а хайдѣкъ-а, и голѣмъ
вѣръ имѣри; за едно мъгновеніе сѧ спасе и най
първый клѣзъ въ рай. Господи, кой-то си прїелъ
негого-то покланіе, слава тебѣ.“

Такива дивни тропари сѧ пѣятъ и на цар-
ски-тѣ часове преди четеніе-то на четири-тѣ про-